

Z DENŮ KU ŮČERSTVŮ%o BABIČEKY

Pondělí, 18 srpen 2014

Narození vnoučka je úžasná nová zkušenost. Překvapíte sami sebe, jak rychle se mohou změnit vaši herodesovské postoje... V roce 2009 píšu blog nazvaný Babičky proti vnoučatům. Volně z něj cituju: „Máta má nakažlivý vliv i na dospělé, kteří v jejich přítomnosti také vydávají hlasité neartikulované píšťalové zvuky a slání a skřeky... Ani nevím, jak jsem tohle ukázněné kojenecké období dokázala přežít u vlastních dětí – myslím, že jen tak tak – ale jsem si jistá, že teď, když odrostly (na což jsem dychtivá čekala), mám na trochu zaslouženého klídku.“

A včera netuším vyfasovat co nejdivnější vnouče, se kterým by to začalo vřesknout kamarádkou jsme si řekly: Musíme protestovat proti tomu zabitému klíčku, že každá babička je jako od Božího námčové a slání touží starat se o vnoučka! A každá žena na vnočku musí slintat, když v mimino! 2012 Na moji kamarádku došlo, narodila se jí vnoučka. 2013 Kamarádka v roli babičky dost obrátila. „Ta je roztomilá! rozplývá se.“ A co má energie, úplné dynamo! A jak je chytrá a skvělá, strašně moc toho chápe! A jak u mě mluví! Jak legračně napodobuje maminku a pořád utírá prach a ehli! Skoda, že mi ji nedávají hlídat. „Astěji!“ No tedy, říkám si, to já bych se do hlídání mimina určitě nehrnula... jako bych neměla co na práci! Září 2013 Další z mých kamarádek mi vysvětluje, že u mě by chtěla vnouče, protože prostě cítí tu biologickou potřebu pokračování svých genů. To já tedy opravdu ne! Proč bych myslet, že zrovna moje geny jsou extra kvalitní? Některé jsou naopak dost katastrofální, například gen pro zajištění autem do garáže, ten bych určitě nikomu nepřála. Nemluvím o genu pro silnou krátkozrakost, nebo genu pro nepostupnost v tálocviku (ohodnoceno trojkou na vysvědčení u nás na základce)... Vřesknem kamarádkám tvrdím, že žádný z mých synků se do rodičovství nehrne a že je to vlastně fajn. Netuším, jak se mylím. Listopad 2013 Má mladší syn Jakub s přítelkyní oznamují, že čekají – a potomka! První pocit je jednoznačně zaskočení. Cože? No ale konečně včera na to mají... Jakubovo narození je dosti nakažlivé, miminko prý chtěla hlavně ona s přítelkyní Kristýnou přemluvil, že u mě je na to správné místo. Neříkej, že se netuší... kamarádky. „No já nevím...“ odpovídám. Nicméně postupně převládá radost. Leden 2014 Ultrazvuk ukazuje, že to je chlapeček. Bude se jmenovat Felix, tedy stejně jako značka krmení, kterou si oblíbily naše děti. Má přítel prohlásuje, že tak roztomilý jako ta černobílá kočička zobrazená na sáčku český překlád – šťastní. Květen 2014 Povídáme si se „spolubabíčkou“, Kristýninou maminkou. Hm... žádná z nás na ty mimina nijak zvlášť není... ale ubezpečíme se, že až se Felix narodí, určitě zjihneme. Jo, zjihneme! odhodláváme se. Jakub s Kristýnou shánějí věci a věcičky, vřesknou dolažují... Na konci má sice přijde a mine termín porodu... je to čím dál napínavější! Nevím, proč, ale očekávám, že Felix se narodí Den dříve. 1. června A taky jo! Prožívám to skoro v mém přenosu, díky tomu, že je třeba domluvat, kdo bude auto. Dopoledne jsou v Podolí na porodním sále... a v jedenáct hodin je Felix na světě! Samozřejmě mám obrovskou radost. Nový človíček! No páni, vždyť je to zázrak! Hned kladu navykly dotaz, kolik má váhu a dovidám se, že nemá váhu a neváží, asi aby ho nestresovali. 3. června Poslední den v Podolí. Jdu se tam podívat, vidět tolik zbrusu nově miminek a rozjařených přítelkyních se u mě samo o sobě euforické, a pochovat si Felixe je úžasný pocit. Jak je dojemná křehouš! A přece má pořád hlavu a dost velké nožičky, takže asi hodně vyroste. Nejojemnější je, když se rodí... Přijde mi, že Kristýna přece jen vřesknou bere včasněji a stěží zvládne, ale Jakub se úplně rozplý miminko ve vaku na hrudi, říká, jak je šťastný, že byl u porodu, a včera se mu od mimina nechce do práce, nejraději by i kojil. „Hele, teď začal!“ říkám. „Ne, on nečákal, to bylo zavržení.“ ohraňuje se Jakub. 10. června Jdu se podívat, jak se Felixovi daří doma. Zase si ho pochovám. Jé, on u mě sleduje, co se kolem něj děje! A protahuje a procvičuje si ručičky, jako by zkoumal, co dovedou! A váží u mě a přitom kila, to znamená od narození u mě sta gramů přibral! Ten je ale roztomilý! 14. června Jdu na svatojánský jarmark v zahradě Ekodom kde pobíhají celé mraky dvouletých a tříletých dětí. Jak roztomile vyskají! To se ale tuším, až budu vnoučkou Třebu ho sem vezmu u mě za rok nebo za dva... EVA HAUSEROVÁ